

[Ingolf Knudsen.]

uddannelsesområdet, ej heller i det 10 minutter lange indlæg i dag.

Det skuffer mig meget, når man tager i betragtning, at det netop var på dette område, hr. Glistrup førte sig frem i valgkampen. Der var ingen grænser for, hvad det offentlige ved et trylleslag kunne spare inden for f.eks. folkeskolen. Men her i folketinget blev intet nævnt. Derimod kom den socialdemokratiske ordfører, hr. Heinesen, ind på emnet og sagde bl.a., at det er ungdommen, som får ørerne i maskinen i forbindelse med venstres oplæg.

Men alle erkender, at der må spares. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få oplyst, om socialdemokraterne kan støtte de tanker, som fhv. undervisningsminister fru Ritt Bjerregaard fremsatte i en kronik i Politiken, om, at overgang fra stipendier til uddannelseslån gøres afhængig af gradueret tilbagebetaling. I den kronik rækkes en hånd frem. Er der mulighed for forståelse? Dækker kronikken socialdemokraternes indstilling? Det ville være glædeligt.

Grünbaum (S):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til finansministeren. Jeg savnede meget stærkt i finansministerens svar en stillingtagen til det, hr. Heinesen rejste om regeringens stop for de forslag, der foreligger om restskatterne og om pensionisterne, og det vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om.

Men jeg vil først sige, at vi da alle er klar over og må være klar over, at der i befolkningen er et meget stærkt krav om en videregående reform af vores skattesystem og ikke mindst af indkomstskattesystemet, herunder kildeskattesystemet. Det er simpelt hen et folkekrav.

Vi er fuldt ud klar over, at en sådan omfattende skattereform ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden. Der er bl.a. et provenuspørgsmål. Det er en vanskelig opgave. Men jeg synes, det er meget nedslående, at én af den nye regerings allerførste handlinger simpelt hen er at tilsidesætte den forrige regerings oplæg til i hvert fald en vis omlægning af beskatningen: en omlægning, der giver muligheder for allerede nu at gennemføre en — og det vil jeg gerne understrege — væsentlig forbedring af kildeskat-

ten og en lempelse af beskatningen af pensionisternes ekstraindtægter.

Jeg er meget enig i det, fru Grethe Philip sagde heroppe om skattestrykket. Jeg tror, man gør sig vildt overdrevne forestillinger om de muligheder, der er for at presse de offentlige udgifter ned. Vi kan jo allerede af det forslag, der er til behandling her, se, hvad det er for problemer, der rejser sig af social karakter, undervisningsmæssig karakter osv., når man virkelig skal til at præsentere noget på spareområdet. Derfor kan man simpelt hen ikke afvise, at der skal ske omlægninger i skattesystemet, og man kan ikke afvise, at andre grupper end dem, der i dag betaler den overvejende del af skattebyrden, nu må betale noget mere. Jeg tænker her bl.a. på selskabsskatten.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i en debat om hele vores skattepolitik ved denne lejlighed, det får vi sikkert lejlighed til mange gange. Men jeg synes, det er væsentligt, meget væsentligt, at hvis man har det synspunkt, som fru Grethe Philip har givet udtryk for her, og som jeg nok tror, at de fleste inderst inde mener er det rigtige, så bliver man simpelt hen nødt til at sige: ja men hvis vi så virkelig vil gøre noget ved denne indkomstskat, hvis vi vil forlænge proportionalstrækket et godt stykke vej, og hvis vi vil gøre andre ting til lettelse af denne indkomstskat, så kommer vi ikke uden om, at andre skatteformer, og herunder absolut også selskabsskatten, må ind i billedet. I en sådan situation kan man ikke sige til befolkningen: vi sletter den forrige regerings to nyttige og gavnlige forslag, forslag, der vil gavne ikke bare lønmodtagerne, men også B-skatteyderne, fordi forslaget om 2.000 kr.s reglen med overførelse af restskat til opkrævning det følgende år, gælder både A-skatteydere og B-skatteydere, men ville også gavne pensionisterne — det skal jeg komme nærmere ind på — på et punkt, hvor restskatteproblemet også spiller en vældig rolle, og hvor der er store menneskelige problemer for pensionisterne, alvorlige og meget store problemer.

Her svigter regeringen altså. Her kommer man og siger: vi stryger alt det dér. Vi stryger det sociale, vi stryger forbedringerne i kildeskatten, og så stryger vi skatteforhøjelserne på de områder, der skulle være med til